

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120213525
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4120213525.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: R. L. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. XXX/XX, XXX XX I., právne zastúpený V. & PARTNER, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Štúrova 13, XXX 01 Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovaným v I. rade W. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX I., v 2. rade O. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpení: Mgr. Štefan Slovák, advokát so sídlom v Nitre, Mostná 46, o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 9. júla 2021 pod č.k. 11Cpr/27/2020 - 123 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným v 1. a v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Žalovaným priznal náhradu trov konania v plnej výške. Zamietajúce rozhodnutie zdôvodnil ustanoveniami § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 316 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, § 334 CSP. Poukázal na ods. 8 zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoPr/1/2021 zo dňa 17.5.2021, v ktorom mu bolo uložené zaoberať sa aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Bol viazaný názorom krajského súdu vysloveným v uznesení, že základným vzťahom je vzťah zamestnávateľa a zamestnanca a zodpovednosť za vzniknutú škodu, ktorý sa nezmenil ani postúpením pohľadávky. Citoval ustanovenie § 179 ods.1 Zákonníka práce a konštatoval, že už v pôvodnom rozhodnutí uložil žalobcovi, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia podal proti žalovanému žalobu o zaplatenie sumy 170 925,69 eura. Iba za predpokladu, že nariadené neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd povinnosť na podanie žaloby neuloží, je zrejmé, že v tomto prípade by musela byť uložená žalobcovi, ktorý ale nebol a nie je vo vzťahu zamestnávateľa voči žalovanému v prvom rade. Je zrejmé, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu, pretože vzťah zamestnávateľa a zamestnanca sa nezmenil ani postúpením pohľadávky. Ustanovenie bodu 2.4. zmluvy na čl. 7 - 8 o postúpení pohľadávky výslovne odkazuje na ustanovenie § 530 OZ a hovorí o tom, že zmluvné strany sa dohodli, že postupca bude pohľadávku vymáhať sám vo svojom mene, avšak na účet postupníka - žalobcu, a teda nič nebránilo a nebráni tomu, aby pôvodný veriteľ teda ZOBORTTRANS EU, s.r.o., vymáhal pohľadávku, uplatňoval nárok na náhradu škody na súde, nakoľko iba on môže byť aktívne legitimovaný na takýto postup.

2. Ďalej uviedol, že po oboznámení sa s návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva, doloženými listinami, obsah uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25CoPr/1/2021 zo dňa 17.05.2021 dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia. V zásade platí, že ak je potrebné neodkladne upraviť pomery strán je

možné nariadiť aj neodkladné opatrenie. Musí však byť ak nie preukázaná, tak aspoň osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenia budúcej exekúcie a dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V konaní o neodkladnom opatrení sa nevykonáva dokazovanie podľa princípov sporového konania. To však neznamená, že navrhovateľ nemusí osvedčiť (spravidla listinnými dôkazmi), skutočnosti, na základe ktorých sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia. Prihliadol, že v prípade nehnuteľností v katastrálnom území I. žalovaní neurobili žiaden úkon, respektíve navrhovateľ neosvedčil, že by žalovaní urobili akýkoľvek úkon, z ktorého by sa dalo usudzovať, že ich zámerom by bolo tieto nehnuteľnosti scudziť alebo zriadiť na nich v prospech tretej osoby vecné právo k cudzej veci. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že žiadne konkrétne skutočnosti (okrem vyslovovaných hypotetických obáv žalobcu), z ktorých by bolo možné vyvodiť dôvodnosť obavy, že by mali žalovaní úmysel zmariť výkon rozhodnutia (ohroziť exekúciu) v konaní neosvedčil, preto návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia - nariadenie záložného práva k nehnuteľnosti - zamietol.

1.2. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 262 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania.

2.1. Žalobca podal proti uzneseniu odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku).

2.2. Uviedol, že od počiatku namietal príslušnosť súdu, rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, keďže arbitrárnosť preberá priamo aj z predchádzajúceho nesprávneho a neodôvodneného rozhodnutia odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie odkazom na znenie zmluvy o postúpení pohľadávky, ktoré je až tendenčne vytrhnuté z kontextu spochybnil jeho aktívnu legitímáciu. Je pravdou, že podľa článku II., ods. 2.4. Zmluvy o postúpení pohľadávok sa zmluvné strany v zmysle ustanovenia § 530 Občianskeho zákonníka dohodli na tom, že postupované pohľadávky a všetky nároky postupníka z nich vyplývajúce bude postupca vymáhať sám vo svojom mene a na účet postupníka. Súdom čiastočne citované ustanovenie pokračuje ďalej s tým, že uvedené platí len v prípade, ak nebude zmluvnými stranami dohodnuté inak, resp. z faktického konania postupníka vyplývať niečo iné. Je zrejmé, ak ako postupník žaluje sám, tzn. z jeho faktického konania je jednoznačne zjavné, že postupník si pohľadávky voči žalovanému v 1. rade vymáha sám, vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poukázal na zákonné ustanovenie § 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi, môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník. V tomto zmysle je jednoznačné, že postúpenie pohľadávok bolo žalovanému v 1. rade, t. j. dlžníkovi preukázané zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá mu bola doručená spolu s návrhom. Tým je nepochybne daná jeho aktívna legitímácia, nie len v tomto konaní, ale aj v merite veci. Absolútne neopodstatneným je záver súdu, podľa ktorého by mal byť jediným aktívne legitimovaným pôvodný veriteľ - spoločnosť ZOBORTRANS EU, s.r.o., ktorú odvolací súd ešte aj nesprávne označil ako ZOBORTRANS, s.r.o.. Nie je zrejmé, prečo by mala byť jedinou aktívne legitimovanou na takýto postup spoločnosť ZOBORTRANS EU, s.r.o. Akékoľvek odôvodnenie úplne absentuje. Vzťah zamestnávateľ a zamestnanca, ako základný vzťah, pritom nie je pre vec rozhodujúci. Časť pohľadávok vznikla až po skončení pracovného pomeru, postúpenie zodpovednostnej pohľadávky Zákonníkom práce, ani Občianskym zákonníkom, nie je vylúčené. Postúpené pohľadávky nemajú charakter pohľadávky, ktoré by zanikli smrťou veriteľa (keď pri právnickej osobe o smrti veriteľa napokon ani nemožno hovoriť). Je ďalej zrejmé, že zmenou veriteľa sa obsah pohľadávok nemení, keď náhrada škody, (v peniazoch) môže byť postihnutá aj výkonom rozhodnutia. Súdy sa uvedeným preskúmaním skutkových okolností protiprávneho konania žalovaného v 1. rade vôbec nezaoberali a nevysporiadali sa s nimi. Zo strany žalovaného v 1. rade ide o občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, nakoľko pašovanie tabaku nijako nesúviselo s porušením právnej povinnosti pri plnení pracovných úloh resp. v priamej súvislosti s ním. Išlo o všeobecné protiprávne, naviac zjavne úmyselné konanie v rozpore s objektívnym právom, nesúvisiace akokoľvek s plnením pracovných úloh. Ak je teda neodôvodnený a zjavne nesprávny záver odvolacieho súdu, potom aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak stavia svoje rozhodnutie na odkaze na rozhodnutie odvolacieho súdu, je nevyhnutne nesprávne a neodôvodnené.

Je zjavné, že ani jedno z rozhodnutí nespĺňa z tohto hľadiska základné kritérium, ktoré na rozhodnutia súdov kladie ustanovenie § 220 ods. 2 in fine CSP. Ďalej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva, že na preukázanie bezodkladnej úpravy museli žalovaní pristúpiť k dispozícii ich majetkom. Zabezpečovacie opatrenie nijako neobmedzuje žalovaných v prevoditeľnosti ich majetku. Vzhľadom na viaznuce iné záložné právo banky, v prvom poradí, zabezpečovacie opatrenie aktuálne nepredstavuje ani neprimeraný, resp. neprimerane limitujúci zásah do výkonu ich vlastníckeho práva v akomkoľvek jeho obsahovom vyjadrení.

Osvedčil listinnými dôkazmi skutočnosti, na základe ktorých sa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

S poukazom na namietané nedostatky napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolaní, priamo súvisiace s nedostatkami skoršieho rozhodnutia odvolacieho súdu, žiadal odvolací súd, aby v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Malacky, sp. zn. 31C/72/2019 - 30 zo dňa 17.10.2019 zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle podaného návrhu, prípadne aby v zmysle § 389 Civilného sporového poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu Malacky, sp.zn. 31C/72/2019-30 zo dňa 17.10.2019 zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle podaného návrhu zrušil alebo vrátil súdu prvej inštancie na opätovne prejednanie a rozhodnutie.

3. Žalovaní navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie podľa § 387 CSP v potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplní ďalšie dôvody.

Podľa § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedenie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

6. Žalobca v odvolaní namietal nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu spočívajúceho v závere o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľa a nesprávneho právneho posúdenia v konaní žalovaných. Pokiaľ by žalobca venoval dostatočnú pozornosť dôvodom rozhodnutia odvolacieho súdu, zistil by, že nikde v dôvodoch rozhodnutia odvolací súd neuviedol, že nie je vecne aktívne legitimovaný a nie je dôvod pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie s odôvodnením potreby skúmania jeho aktívnej legitímácie, skutočnej škody, výšku postúpenej a splatnej pohľadávky a konanie žalovaných spočívajúce v ohrození prípadnej exekúcie. Ani jednou vetou neuviedol, že nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia, ako to namietal v odvolaní. Nikde v rozhodnutí odvolací súd neuviedol, že aktívne legitimovaný je len Zobotrans s. r. o., pretože v bode 6 svojho rozhodnutia len citoval obsah zmluvy o postúpení pohľadávky.

7. Zabezpečovacie opatrenie je osobitným inštitútom procesného práva, ktoré Civilný sporový poriadok upravil ako tzv. osobitné procesné postupy. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia umožňuje súdu v prípade potreby rýchlo a pružne zasiahnuť do právneho vzťahu sporových strán za predpokladu, že jeho navrhovateľ osvedčí, že má voči žalovanému peňažnú pohľadávku a zároveň osvedčí, že je dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená. Konanie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia je v zmysle Civilného sporového poriadku samostatným konaním, v ktorom súd rozhoduje o návrhu na jeho nariadenie autonómne, bez procesnej závislosti na konaní vo veci samej, v ktorej rozhoduje o priznaní peňažnej pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Procesná samostatnosť konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia sa okrem iného prejavuje aj v tom, že okruh subjektov, voči ktorým sa navrhovateľ domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nemusí byť totožný s okruhom subjektov, ktoré sú sporovými stranami v konaní vo veci samej. Osobitne pokiaľ majetok, ktorého sa má zriadenie záložného práva týkať patrí iba jednému z okruhu žalovaných subjektov. Z vymedzenia zabezpečovacieho opatrenia v § 343 CSP totiž vyplýva, že súd môže zriadiť záložné právo iba na majetok dlžníka. V prejednávanvej veci doručil žalobca súdu návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči dlžníkovi, a voči jeho manželke. Z vymedzenia podstaty neodkladných a zabezpečovacích opatrení vyplýva, že môžu byť za splnenia ostatných procesných podmienok nariadené aj voči tretej osobe. Manželka dlžníka by nebola sporovou stranou v konaní vo veci samej, napriek tomu je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie aj na jej majetok, pokiaľ je tento zároveň majetkom vo vlastníctve dlžníka - žalovaného v 1. rade. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je spojené so zásahom do práv manželky dlžníka, preto je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie na byt dlžníka, ktorý je v BSM. K majetku, ktorý je v BSM majú vlastnícke právo obaja manželia, ktorí nemajú nijakým spôsobom určený podiel na vlastníckom práve k spoločným veciam a vlastnícke právo každého manžela sa týka celého majetku. Byt v BSM je majetkom dlžníka a tak spadá do vymedzenia predmetu zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je možné zriadiť na veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka. Zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením sa riadi Civilným sporovým poriadkom a nie je podmienené aplikáciou § 147 ods. 1 OZ.

8. Nevyhnutnou podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je preukázanie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Civilný sporový poriadok bližšie obsah takejto obavy nevymedzuje. Presná a konkrétna špecifikácia všeobecnej požiadavky na existenciu „obavy z ohrozenia exekúcie“ by v procesnej právnej norme bola sotva možná. Zabezpečovacie a neodkladné opatrenia majú špecifický charakter, sú to procesné postupy ktoré je možné aplikovať iba v prípadoch, kedy je nutné zasiahnuť do právneho vzťahu medzi stranami sporu tak naliehavo, že je odôvodnený postup pri ktorom súd nevykonáva dokazovanie a o návrhu rozhoduje spravidla iba na základe skutočností, ktoré v ňom uvedie navrhovateľ. Súd je preto pri tak závažnom zásahu povinný postupovať v súlade so základnými princípmi Civilného sporového poriadku, najmä čl. 2 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Z uvedeného vyplýva, že výklad pojmu „obava“ z ohrozenia exekúcie súd vykoná vždy vzhľadom

na konkrétne okolnosti prípadu, s prihliadnutím na účel navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia a proporcionalitu jeho nariadenia vzhľadom ku chránenému záujmu. Obava zo zmarenia exekúcie musí mať určitú kvalifikovanú intenzitu na to, aby odôvodnila tak závažný zásah do práv odporcu, akým je zriadenie záložného práva na byt. Obava zo zmarenia exekúcie musí byť aktuálna, naliehavá, odôvodňujúca potrebu okamžitého zásahu, aby bola plne v súlade s vymedzením zabezpečovacieho opatrenia, pre ktoré sa podľa § 343 CSP primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení. Zároveň obava z ohrozenia exekúcie musí byť reálna, hypotetické predpoklady nestačia na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Samotná existencia dlhu nie je dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho ani neodkladného opatrenia. Dôvodom na jeho nariadenie je iba také správanie dlžníka, ktoré nasvedčuje jeho úmyslu zmariť exekúciu pohľadávky veriteľa takými zásahmi do svojho majetku, ktoré ovplyvnia pravdepodobnosť úspešného núteného výkonu rozhodnutia. Navrhovateľ v odvolaní namietal, že žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva, že by na preukázanie naliehavosti potreby bezokladnej úpravy museli žalovaní pristúpiť k dispozícii s majetkom. Odvolací súd k jeho námietke dodáva, že súd nemá má automaticky nariadiť zabezpečovacie opatrenie, ak je osvedčená existencia dlhu, bez ohľadu na správanie sa dlžníka, pretože dlžník by hypoteticky raz mohol vykonať zásahy do svojho majetku, aj keď tomu zatiaľ nič nenasvedčuje. Takýto postup súdu by bol v rozpore s podstatou a účelom zabezpečovacieho opatrenia. Súd je v každom konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia povinný skúmať, či okolnosti prípadu a správanie dlžníka odôvodňujú obavu z ohrozenia exekúcie. Súd prvej inštancie návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zamietol pre nepreukázanie potreby dočasnej úpravy strán sporu. Odvolací súd sa s jeho návrhom stotožnil, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

9. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne posúdenie aktívnej legitímácie dôvodiac, že postúpením pohľadávky za škodu vzniknutú pašovaním tabaku je aktívne legitimovaný na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Odvolací súd sa stotožnil s jeho názorom, že postúpenie pohľadávky je možné. Žalobca uplatňoval celú škodu spočívajúcu v skutočnej škode a ušlom zisku v súvislosti s konaním žalovaného v 1. rade pašujúcim počas výkonu práce tabak. Bolo potrebné posúdiť, či sa jednalo o exces žalovaného v 1. rade majúceho za následok jeho občianskoprávnu zodpovednosť, čo by malo vplyv na výšku uplatnenej škody a tým aj posúdenie primeranosti zabezpečovacieho opatrenia k hodnote zabezpečeného bytu. Žalobca doposiaľ nepreukázal podanie žaloby o náhradu škody, na základe ktorej by sa domáhal vydania zabezpečovacieho opatrenia, hoci jeho nároky sú uplatnené z obdobia rokov 2018, 2019. Žalovaní v odvolaní voči prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že náhradu škody nemožno počítať od škodovej udalosti. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že žalobca sa domáha svojich nárokov zo zmluvy a predmetom postúpenia bola skutočná škoda za obdobie od 05.12.2018 do 30.11.2019 v sume 23 969,28 eura, za obdobie od 05.12.2018 do 10.11.2019 v sume 7 943,76 eura, ušlého príjmu za obdobie od 05.12.2018 do 30.11.2019 v sume 112 992,92 eura, celková suma 170 925,61 eura. K postúpeniu pohľadávky došlo 31.12.2019. Ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka rozlišuje subjektívnu premlčaciu dobu (ods. 1) a objektívnu premlčaciu dobu (§ 106 ods. 2). Aj z pohľadu námietky žalovaných predmetom zabezpečenia nemôže byť celá postúpená pohľadávka. Odvolací súd stotožniac sa s názorom súdu prvej inštancie o nepreukázaní žalobcu na potrebe rýchlejšej úprave pomerov strán sporu rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 v spojení s § 262 a § 255 CSP tak, že úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).